

Tilsælde, at den ærede Forlagsstiller selv er Medlem af Finansudvalget og altsaa meget godt ved, at der ikke er saadan nogen principiel fjendtlig Stemning mod Sagen. Han ved godt, at vi ikke ere absolut imod Sagen, men at vi have ment, at vi for voit Bedkommende ikke vilde gaa med til positivt allerede nu at forlange Sagen henvis til Ministeren. Nu har det ærede Medlem motiveret Sagen udførlig, og vi have hørt den højtærende Minister, og jeg synes ikke, at det ærede Medlem, naar han tænker paa, hvad den højtærende Minister har sagt, deraf kan støtte, at det ju vilde være i Sagens Interesse at faa Andragendet henvis til Ministeren under disse Forhold. Men det ærede Medlem kom med en bemærkning i sin Motivering som jeg for mit Bedkommende gerne vil være med til at støtte ham i, fordi jeg — naturligvis forudsat, at det er rigtigt, hvad der staar i Andragendet, hvad vi have Grund til at antage, indtil vi faa Bevis for det modsatte — mener, at den ærede Forlagsstiller har set paa dette Punkt. Det var hans Linje over, at en Del til Ministeriet indsendte Dokumenter vare blevne borte. Da det er Dokumenter, som det vistnok ikke har kostet saa lidt at bringe til Veje. Dokumenter af den Slags, som man ikke faar saadan for ingen Ting, men som maaske have kostet flere Hundrede Kroner, forekommer det mig, at det er ikke mere end billigt, at man forlanger at faa dem tilbage. Jeg vil altsaa sige, at den ærede Forlagsstiller kan have set heri, men ellers vil jeg i Sagens velforstaede Interesse opfordre det ærede Medlem til at tage sin Indstilling tilbage.

Til det ærede Medlem for Faaborg skal jeg kun gøre den Bemærkning, at det forekommer mig, han gjorde Sagen en meget stor Ejendom, hvis der da nogen Stude kan komme noget Resultat af denne Sag, ved sin Slutningsbemærkning. Vi maa jo vide, at denne lille Ø derover er glad ved at have faaet sit Telefonanlæg. Det kunne vi ikke faa paa Landjorden saadan uden videre; der er mange frugtbare Egne og store Byer, hvor der ingen Telefonanlæg er endnu. Det er jo en stor Fordel for dem derover, at de have faaet et saadant Telefonanlæg, og de have naturligvis været himmelglade, den Gang de sit det thi spiller det en Rolle for os paa Fjallander, saa spiller det en endnu større Rolle for Befolkningen paa en saa afsides liggende Ø. Nu kunne vi jo nof gaa ud fra, at en saadan Mand som denne Høker gerne ønsker, at der skal komme en Del Folk i hans Hus. Det er selvfølgelig ikke til Skade for en Mand, der handler, at

saadan noget som et Telefonanlæg er knyttet til hans Hus, det kunde vi nof fortæll, at han kan have en lille Smule Interesse i. Men naar det ærede Medlem sammenholder dette med hvad den højtærende Minister sagde, at Anleget var oprettet paa det Villaaat, at de paagældende selv besørge Ejendommen, vil han nof indse, at der er saa meget mindre Grund til at innstire paa, at der tages øjeblikkeligt Hensyn til hans Andragende. Det ærede Medlem sagde da ogsaa, og det troj jeg var fornuftigt, at han ikke ønskede Sagen trumset igennem; han vilde nodig skade Sagen, men han vilde anbefale den til Tinget, da der virkelig var Trang til Stede ovre paa den lille fattige Ø, og derved maaske give Anledning til, at der senere bliver gjort noget. Hvad det gælder om, er altsaa, om det bliver muligt en Gang for det ærede Medlem at overaa noget for denne lille Ø og derfor vil jeg ogsaa anbefale det ærede Medlem at tage sit Andragendsforslag tilbage.

Jeg skal nu vende mig med nogle ganske saa Vemerkninger til den højtærende Minister angaaende Andragendet Nr. 1, som den højtærende Minister omtalte sammen med det, der nu er saa udførlig motiveret af det ærede Medlem, som holdt den lange Tale om Havneforholdene (Trolle). Ja, det var ganske naturligt — og det behøjdede den højtærende Minister mig heller ikke — at jeg ikke kom ind paa Enkelthederne i denne Sag — den højtærende Formand oplyste ogsaa, at her var ikke det rette Sted dertil — og jeg havde saa meget mindre Grund til at gøre det, som jeg ikke er saghændig saadan som den højtærende Minister og det ærede Medlem, som talte saa udførlig om Sagen. Men jeg tæller den højtærende Minister for det Omtale, han gav af Andragendet, thi herom synes jeg, stort, jeg ikke særlig forstaar mig paa Sagens Enkeltheder, at jeg tor udtale mig drittigere som Regmand end om hele det store Projekt. Den højtærende Minister udtalte, og det var jeg glad ved at høre, fordi det har Interesse for mangfoldige Mennesker deroppe, at det var noget godt, som burde realiseres. Men saa antydede han, saa vidt jeg forstod ham ret — men maaske var det sammen med det andet Andragende om Havnespørgsmålet — at der mulig vil blive nedsat en teknisk Kommission til at undersøge Forholdene nojere endnu en Gang. Bejelingsforholdene i Limfjorden ere alt undersøgte, som ogsaa Andragendet oplyser, men jeg forstod i alt Fald den højtærende Minister jaaledes, at der ingen principielle Uenskeligheder er fra hans Side for at faa dette Sejlsø i Limfjorden